

महारसम् २१। इति रत्नमाला ॥ तुषोदकरः २२
शुक्लम् २३ चक्रम् २४ धातुम् २५ उन्नाहम् २६
रत्नोद्गम् २७ कुण्डगोलकम् २८ सुवीराहम् २९।
इति हेमचन्द्रः ॥ वोरम् ३० अभिशवम् ३१ अस्त्र-
सारकम् ३२। अस्त्र गुणः। वातप्रोथपित्तज्वर-
दाहम् अश्रुलाभानविवन्धनाशित्वम्।
“काञ्जिकं दधि तैलन्तु बलीपलितनाशनम्।
दाहकं गात्रप्रैथिल्यं बल्यं सन्तर्पणं परम्” ॥
मर्दान्नं च भक्षणात्। इति राजनिर्घण्टः ॥ अ-
पि च। भेदकत्वम्। तीक्ष्णत्वम्। उष्णत्वम्।
पित्तवृद्धिस्त्युदाभ्रिद्विकारित्वम्। स्पर्शं शी-
तलत्वम्। अमलमनाशित्वम्। पुरातनस्य तस्य
गुणः। हृत्पाण्डुक्रमिरोगनाशित्वम्। अम्रिद्वि-
कारित्वम्। इति राजवल्लभः ॥ * ॥
“कुल्लाघधान्यमण्डेन चाशुतं काञ्जिकं भवेत् ॥
यन्मन्त्रादिशुचौ भाण्डे स गृह्यद्वैतकाञ्जिकम्।
धान्यराशौ चिराचस्यं शुक्तं चुक्तं तदुच्यते” ॥
इति वैद्यकपरिभाषा ॥
काञ्जिकवटकः, पुं, (काञ्जिकयोगेन कृतो वटकः)।
वटकविशेषः। काँजि वड़ा इति भाषा। तस्य
पाकप्रकारो यथा,—
“मञ्जरी नूतना धान्यां कटुतैलेन लेपिता।
निर्मलेनाम्बुनापूर्य तस्याक्षूणं विनिक्षिपेत् ॥
राजिकाजीरनवगृह्यशुद्धीनिशकृतम्।
निक्षिपेदटकांस्तत्र भाण्डस्यास्य स मुद्रयेत् ॥
ततो दिनत्रयादूर्ध्वमस्ताः स्युर्वटका भुवम्” ॥
अस्य गुणाः।
“काञ्जिकवटको रक्तो वातहरः क्षेधकारकः शीतः।
दाहं शूलमभोगं हरते नेत्रामयेवहितः” ॥
इति भावप्रकाशः ॥
काञ्जिका, स्त्री, (कुत्सिता ईषदा अञ्जिका) जीवन्ती-
लता। पलाशीलता। इति राजनिर्घण्टः ॥
काञ्जी, स्त्री (कं जलं अनक्ति। क + अन्ज + कर्मणि
+ क्ण। गौरादित्वात् ङीष्।) महाद्रोणावृत्तः।
इति राजनिर्घण्टः ॥ काञ्जिकम्। इत्यमरटीका ॥
“तुम्बीवीजं सौद्विदन्तु काञ्जीपिष्टं गृहीचयम्।
अर्शोहरं गुदस्थं स्यादधिमाह्विममृतम्” ॥
इति तु काञ्जिकार्थे ज्ञेयम् ॥ इति वैद्यकचक्रपणि-
संग्रहे अर्शोऽधिकारे ॥
काठः, पुं, (काठ्यते तद्धते इति। कठ + कर्मणि
घञ्।) पाषाणः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥
काठिन्यं, स्त्री, (कठिनस्य भावः। कठिन + क्णञ्।)
कठिनता। यथा। “सीति मा कुत सम्भ्रमश्च नृदना
काठिन्यमङ्गीकृतम्” ॥ इत्युद्भटः ॥
(यथा च कुमारः ६। ७३।
“काठिन्यं स्यावरे काये भवता सर्वसर्पितम्” ॥)
काठिन्यफलः, पुं, (काठिन्यं फले यस्य)। कपित्थवृक्षः।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (कपित्थशब्देऽस्य गुणादयो
बोद्धव्याः) ॥
काणः, पुं, (कणति एकचक्षुर्निमीलतीति। कण सं-
ज्ञायां कर्त्तरि घञ्।) काकः। इति मेदिनी ॥
काणः, त्रि, (कणति एकचक्षुषा पश्यति। कण +

घञ्।) एकचक्षुः। इति मेदिनी ॥ काणा इति
भाषा। (यथा, मनुः। ३। २४२।
“खल्लोवा यदिवा काणो दातुः प्रेत्योऽपि वा भवतु” ॥)
काणकः, पुं, (कणति शब्दायते। कण शब्दे + क-
णिभ्यामूकौक्यौ)। उष्णं ४। ३६। इत्युद्भटः ॥
काकः। इत्युद्गादिकोषः ॥
काण्डं, स्त्री, (कणतीति। कण शब्दे + डः। बाहुला-
कात् दीर्घः)। सन्धिविच्छिन्नकखण्डास्थि। यथा।
“भग्नं समासाद्विविधं ऊताश-
काण्डे च सन्धौ च हि तत्र सन्धौ।
उत्पिष्टविस्मृतविवर्तितश्च
तिर्यग्गतं क्षिप्तमधश्च घटं च” ॥
इति रंगविनिश्चयः ॥ सन्धिविच्छिन्नमेकखण्डमस्थि-
काण्डम्। काण्डेन च ललककपालवलयतश्चाश्च-
कानां ग्रहणम्। तत्र भग्नं काण्डभग्नम्। इति
तट्टीकाव्याख्यामधुकोषः ॥
काण्डः, पुं स्त्री, (कणि दीप्तौ + अमन्तात् डः।
कादिभ्यः कित् अतुनासिकस्येति दीर्घः)। दण्डः।
(यथा, कात्यायनश्रौतसूत्रे ८। ७। २७।
“पृमता वरजाकाण्डेनाहन्ति” ॥
“वरजकाण्डेन वंशदण्डेन” ॥ इति कर्कः ॥)
नालम्। वाणः। (यथा, महाभारते १३। ५। ३।
“विषये काशिराजस्य ग्रामाद्विक्रयं लुब्धकः।
सविधं काण्डमादाय मृगयामास वै मृगम्” ॥)
शरवृक्षः। अर्वा। कुत्सितः। वर्गः। (वर्गश्च एक-
जातीयसमवायः। यथा, भागवते। ४। २४। ६।
“क्रियाकाण्डेषु निष्ठातो योगेषु च कुर्वह ॥
परिच्छेदः। (यथा, अथर्ववेदे १२। २। ४५।
“इदं प्रापमुत्तमं काण्डमस्य यस्मात्तोकात्परमेष्ठी
समाय” ॥) अवसरः। प्रस्तावः। वारि। जलम्।
इत्यमरः। ३। ३। ४३॥ (यथा, हेः रामायणे
२। ८६। १८।
“तास्तु गत्वा परं तीरमवरोप्य च तं जनम्।
निवृत्ताः काण्डचित्राणि क्रियन्ते दाशवन्मुभिः” ॥
“क्रीडाधं काण्डचित्राणि काण्डे जले चित्राणि
चित्रगमनानि लघुत्वात् क्रियन्ते स्मेत्यर्थः” ॥
इति तट्टीका ॥) स्तम्भः। (यथा, अमरशतके ६५।
“उरुद्वयं मृगदृशः कदस्य काण्डौ
मध्यश्च वेगिरतुलं स्तनयुग्ममस्याः” ॥)
दण्डादिगुच्छः। (यथा, भट्टिः ५। १८।
“दृव्वाकाण्डमिव श्यामा न्ययोधपरिमण्डला” ॥)
तखन्त्यः। गुडि इति भाषा। (यथा, रामायणे।
“वृत्तकाण्डमितो भाति” ॥ वृत्ताणां शाखा।
यथा, मनुः १। ४६।
“उद्भिजाः स्थावराः सर्वे वीजकाण्डप्ररोहिणः” ॥
“केचित्काण्डात् शाखा एव रोपिता वृत्तायां यान्ति” ॥
इति तट्टीका ॥ रुन्दः। समूहः। रुहः। निर्जन-
स्थानम्। इति मेदिनी ॥ झाघा। इति हेमचन्द्रः ॥
पापीयान्। इति धरणिः ॥
काण्डकटुकः, पुं, (काण्डे स्तम्भे लतायामित्यर्थः कटुक-
स्तम्भः)। काण्डेन। इति राजनिर्घण्टः ॥ (का-
ण्डेन शब्देऽस्य विवरणं ज्ञेयम् ॥)

काण्डकाण्डकः, पुं, (काण्डस्य शरवृक्षस्य काण्डमिव
काण्डं यस्य। काण्डकाण्ड + कप्।) काण्डवृक्षम्।
इति राजनिर्घण्टः ॥
काण्डकारः, स्त्री, (काण्डं स्तम्भं किरति दीर्घतया उत्-
त्तिपति। काण्ड + कृ + क्णञ्।) गुवाकः। इति
शब्दमाला ॥ (पुंसि तु काण्डं वाणं करोति इति
काण्डकारः। वाणकारकः ॥)
काण्डकीलकः, पुं, (काण्डे स्तम्भे कीलकमिव यस्य।
काण्डकील + कप्।) लोघ्नः। इति राजनिर्घण्टः।
लोघकाठ इति भाषा ॥
काण्डगुण्डः, पुं, (काण्डेन गुच्छेन गुण्डयति वेष्टयति
भूमिम्। काण्ड + गुडि वेष्टने + क्णञ्।) गुण्ड-
नामद्वयम्। इति राजनिर्घण्टः ॥
काण्डगोचरः, पुं, (काण्डस्य वाणस्य गोचर इव गो-
चरो यस्य)। नाराचः। लोहमयवाणः। इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
काण्डणी, स्त्री, (काण्डेन स्तम्भेन नीयतेऽसौ काण्डं
नयति स्वात्मानं वा। काण्ड + नी + क्तिप्। पृषो-
दरादित्वात् णत्वम्।) मूष्मपर्णलता। रामदूती
इति ख्याता। इति शब्दचन्द्रिका ॥
काण्डतिलकः, पुं, (काण्डे स्तम्भे तिलकः)। भूनिम्बः। इति
राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्यायो यथा,—
“किराततिलकः किरातः कटुतिलकः किरातकः।
काण्डतिलको नाथ्यतिलको भूनिम्बो रामसेनकः” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे। गुणा-
दयोऽस्य किराततिलकशब्दे ज्ञेयाः ॥)
काण्डतिलकः, पुं, (काण्डतिलक + स्वार्थे कन्)। भूनिम्ब
वृक्षः। इति शब्दचन्द्रिका। चिराता इति भाषा ॥
काण्डनीलः, पुं, (काण्डे स्तम्भे नीलः)। लोघ्नः। इति
राजनिर्घण्टः ॥
काण्डपटः, पुं, (काण्डे काष्ठदिनिर्मितस्तम्भे स्थाव-
रत्वात् स्थितः पटः)। यवनी। तिरस्कारिणी।
इति हेमचन्द्रः। कानात् इति भाषा ॥
काण्डपुष्पा, स्त्री, (काण्डस्य वाणस्य पुष्प इव पुष्पो
यस्याः)। शरपुष्पा। इति राजनिर्घण्टः ॥
काण्डपुष्पं, स्त्री, (काण्डात् स्तम्भं व्याप्य पुष्पं यस्याः)।
तुलसुगन्धिपुष्पविशेषः। इति शब्दचन्द्रिका।
दोना इति भाषा ॥
काण्डपृष्ठं, स्त्री, (काण्डं तखन्त्य इव स्थूलं पृष्ठं
यस्य)। काण्डधनुः। इति महाभारतम् ॥
काण्डपृष्ठः, त्रि, (काण्डः वाणः पृष्ठे यस्य)। काण्ड-
स्युष्टः। शस्त्राजीवः। इत्यमरटीकायां स्वामी ॥
“स्त्रीपूर्वाः काण्डपृष्ठाश्च यावन्तो भरतवर्षम्।।
अजपा ब्राह्मणाश्चैव श्राद्धे नार्हन्ति केतनम्” ॥
इति महाभारते। १३। २२। २२॥ वैशाखपौ
पुं। इति दानधर्मः ॥
काण्डवारिणी, स्त्री, (काण्डान् संयामापयितान् वा-
णान् स्मरणादेव निवारयतीति। काण्ड + व +
णिच् + णिनिः)। दुर्गा। यथा,—
“महायजघटाटोपसंयुगे नरवाजिनाम्।
स्मरणादारते वाणान् तेन सा काण्डवारिणी” ॥
इति देवीपुराणे देवीनिरुक्तनाम ४५ अध्यायः ॥